

Újpesti Evangélikus Híradó

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE,
2015. DECEMBER

Karácsonyi Üzenet

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.“

János evangéliuma 1,14

Karácsony ünnepén vegyük észre azt a dicsőséget, amely Isten dicsősége, és lássuk meg azt a kegyelmet, amely az ember osztályrésze Jézus által.

Így kívánok mindenkinek Istentől megáldott boldog karácsonyi ünnepeket.

Solymár Péter

Tisztelt Olvasó, kedves Testvérem!

Sokszor hallottuk már ebben az időszakban az üzletekben, bevásárlóközpontokban azt a szülőktől elhangzó mondatot, melyben a gyermek erőn felüli kérését, kívánságát kommentálják: azt majd a Jézuska hozza!

Igen, egyre gyakrabban csak akkor hivatkozunk rá, akkor kérjük segítségét, amikor első látásra is tudjuk, hogy az előttünk álló feladat bizony meghaladja képességeinket, túl van lehetőségeink határán.

Az egyszerű, már rutinná váló feladatok elvégzése közben megfeledkezünk róla. Erősnek és tántoríthatatlannak érezzük magunkat. Olyannak, akit senki sem állíthat meg, akit semmi sem zökkenget ki. Pedig mennyire nem vagyunk tudatában valódi lehetőségeinknek, fel sem foghatjuk! Elvégezzük feladatunkat pontosan ugyanúgy, mint előtte ezerszer. Nem vesszük észre kopogtatását, nem keressük társaságát, megfeledkezünk arról a segítségről, támogatásról melyet tőle kaptunk.

Pontosan ugyanúgy, mint előtte ezerszer!

Böjte Csaba nemrégiben, a migránsok miatt kialakult, feszült helyzettel kapcsolatban a következőket mondta az őt megkérdező újságírónak: „A Jóisten, úgy látom, a migrációs kérdéssel egy jó nagy fakanalat ragadott, és elkezdte kavarni ezt a hatalmas fazekat. Isten azt szeretné, hogy térjünk észhez, térjünk meg, különben elveszünk.”

Osztom véleményét!

Annyira elkényelmesedtünk a rutin feladatok elvégzésétől, annyira önhitté váltunk, hogy nem is ismerjük fel azt a tényt, hogy európai kultúránkat, megvallott keresztény hitünket nem is a migránsoktól, azok miénktől eltérő hitétől kell féltenuünk, sokkal inkább saját magunktól. Attól a kényelmességtől, mely előtérbe helyezi mindennapjainkban a múltó dicsőségek és egyszerű élvezeti cikkek hiánya miatti sóvárgásunkat, az

európai kultúrát leginkább meghatározó keresztény közösségekben való kiteljesedésünkkel szemben.

Kultúránkat, hitünket féltő felvetések alkalmával mindig Máté evangéliumának 25 fejezete és főleg annak 29 verse jut eszembe.

„Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és megszorítottatik;
akinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, amije van.”

Ez a vers engem mindig arra figyelmeztet, hogy nekünk Európában, nekünk Magyarországon, nekünk Budapesten, Újpesten és nekünk, újpesti evangélikusoknak nem kisebb a feladatunk most, mint kiállni hitünkért, kiállni azokért az értékekért, melyek fontosak egy keresztény európai számára!

Azt kívánom ezen kiadványon keresztül önnek, hogy adventhez és Jézus Krisztusunk születésnapjához közeledve élje meg hitét minél gyakrabban. Tapasztalja meg sokszor hitének meglétét. Imáiban kérje Jézusunkat, hogy segítsen ezt a hitet megismertetni olyanokkal, akik még nem is tudják, mennyire szükségük van egy mennyei barátára!

Áldott, békés karácsonyt kívánok lelkész elnöktársam nevében is önnek és szeretteinek, a közelgő új esztendőre sok örömet, szeretet és egészséget!

Haba Gábor

Az IMA ereje és a megkésett köszönet

2015 szeptember 29. nagy nap volt családunk életében: most ünnepeltük a férjem „első éves” születésnapját!

Tavaly ilyenkor – mint kiderült a 3. szívinfarktusa után – a Szegedi Érsebészeti Klinikán egy 4 eres bypass műtéten esett át Lacikám (mert lehet bár 76 éves, nekem mégis a LACIKÁM!).

Két és fél hónap kétségek között, tüdőgyulladás, különféle fertőzések, ezer megpróbáltatás után végre hazakerült az én drága párom, amit MINDNYÁJATOKNAK köszönök!

Hallottam, milyen sokan imádkoztatok értünk, s én hiszem, tudom, hogy a sok fölfelé szálló imádság eredménye, hogy a férjem él.

Próbáltam megköszönni, akiről biztosan tudtam, hogy Laciért kiáltottak az Úrhoz, de mi lesz azokkal, akik az ismeretlen Kárpáti László egészségéért ostromolták az eget? Nekik nem jár hála?!

Mulasztásomnak pusztán az volt az oka, hogy nem tudtam, hogyan, milyen fórumon fordulhatnék felétek testvérek? S ma a lelkesz úr látogatása során, amikor véletlenül szóba került a „gyülekezeti híradó” ötlött belém: itt a megoldás!

Viszonzást nem tudva nyújtani, de nagyon hálásan és ezerszer köszönök minden egyes fohászt, amit a férjemért őt ismerve, vagy ismeretlenül mondtatok! Nap, mint nap tapasztalhatjuk az ima hatalmát, s mérhetetlen erejét! Mindenkit csak arra buzdítok, bármilyen – a legkisebbnek tűnő bajunkkal, problémánkkal is bátran álljunk Istenünk elé, s kiáltunk! Biztos meghallgat. Lehet, hogy nem rögtön, nem ma, de az IMÁDSÁG felszállt, számon van tartva, s időben jön a nekünk legmegfelelőbb válasz. Egyik kedves és idevágó Ige:

„Mindenkor örüljeteK, szüntelenül imádkoztatok,
mindenért hálát adjatok.”

1 Thessz. 5, 16-18.

Ezt gyakoroljuk! Isten áldja az egész gyülekezetet!

Hálás szeretettel: Kárpáti Éva

Ünnepvarrás

Egy új könyvet ajánlunk a testvérek figyelmébe, amely Ünnep várás/varrás címmel jelent meg. Hatvanhárom textilkép Sólyom Irén hitvallása, színekben, alakokban, árnyalatokban és harmóniában. A képek, jelképek mellé Varga Gyöngyi és Csorba István meditatív verses gondolatai kerültek. Az újpesti bibliakörös testvérekkel látogattuk meg a Zuglói Templomban elhelyezett kiállítást, ahol sokak öröme a letisztult képek valódi szépséget és művészi ihletettséget hordoztak magukban. A gazdag tartalmú könyv ezt a kiállítást összegzi, ahol az alkotás öröme, a kreativitás ihlete és a szemlélődés méltósága találkozik egymással. Ajánljuk a testvérek figyelmébe.

Hol a boldogság mostanában?

*„...keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát;
Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől;
mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől.
Elég minden napnak a maga baja.” (Mt 6:33-34)*

Petőfi *Téli világ* című versének refrénjében felteszi a nagy kérdést: „Hol a boldogság mostanában?” S nyomban folytatja is a válasszal: „Barátságos, meleg szobában.” Kosztolányi Dezső egyik novellájában élete legboldogabb élményeként egy téli utazást tart számon, amikor a lucskos, sáros, szürke, latyakos, lehangoló tájak látványa után a vonatablaktól megpillantja a szikrázóan fehér, tiszta, csillogó hófödte hegyeket, s a vidáman hógolyózó, önfeledt gyerekeket. Ekkor lelkét olyan mámorító érzés hatja át, hogy soha nem tudja elfelejteni.

Ha közvélemény-kutatást tartanánk arról, hogy kinek mit jelent a boldogság, körülbelül az alábbi válaszokat kapnánk: sok pénz, jó állás

magas fizetéssel, kevés elfoglaltsággal, gond nélküli élet, szórakozás, szép kertés családi ház, nyaraló, harmonikus családi élet, menő kocsi, drága, márkás ruhák, magas életszínvonal, külföldi utazások.

Aki boldog életre vágyik, vajon hol találja meg? Aki szerint a pénz a titok nyitja, s szegény országban született, mit tegyen? A szerényen kereső átlagember pakolja föl kis motyóját, s induljon el a mesebeli Kánaánba, a tejjel-mézzel folyó országba, Germanybe? Vagy másképp: Germonyba? Mert az szép ország? És ott majd kérem a pénzemet? Vagy menjek tovább inkább Swedenbe? Vagy Finnországba?

Ha valami itthon nem tetszik, hagyjak itt csapot-papot, s menjek külföldre – főleg nyugatra –, mert ott megbecsülnek? Mert ott egy takarítónő a többszörösét keresi, mint nálunk egy orvos vagy egy tanár? Legyek edénymosogató egy étteremben, vagy kiszolgáló a McDonald's-ban, szállodai szobalány, netán babysitter? És akkor mi lesz velem? Boldog leszek? Már nem kell majd számolnom a forintjaimat hó végén?

De hát ez lenne az élet manapság? Hogy mit milyen könnyen tudok megvenni? Ennyi lenne az egész? Egy szempillantás alatt itt tudom hagyni a szüleimet, a testvéreimet, a barátaimat, a megszokott környezetemet, a sok erőfeszítéssel berendezett ízléses lakásomat, a munkahelyemet, a kollégáimat, a városomat, a hazámat? Elmenjek migránsnak Ausztriába, Angliába, Hollandiába, Németországba vagy még északabbra? Vigyem magammal az ártatlan gyerekeimet is, hogy egy „megfelelő”, „nívós” környezetben nőjön fel, s később már a nagyszüleivel se tudjon az anyanyelvén magyarul beszélgetni? A megkeresett eurókból majd vehetek elegáns lakást és márkás kocsit? Boldog leszek így? És mi lesz a lelkemmel? Nem lesz hiányérzetem? Ki fog szeretni? Ki fogja megkérdezni, mi van velem? Hogy vagyok?

A sok kivándorlónak eszébe jut-e a régi idők karácsonya, amikor még együtt volt a család, s boldogan ölelték egymást Jézus érkezésekor?

Lesznek-e még ilyen karácsonyok? Tudunk-e még majd örülni egymás mosolyának, megérint-e még bennünket a szeretet szívet betöltő érzése?

Ha netán rossz irányba indultunk volna el a boldogság keresésére, s rájövünk, hogy nem ott van, ahol gondoltuk, nem kell elkeserednünk, mert visszafelé is van út: HAZA!

A betlehemi jászolban megszületik Jézus, s mi, „világutazók” kerekedjük fel három királyok módjára, s tegyük tiszteletünket az Isten fiánál! Vigyünk gazdag ajándékokat: tömjént, aranyat, mirhát, de legfőképpen a szívünket!

Juhászné Szabó Erzsébet

Karácsony esti imádság

(Kérjünk meg a családból egy gyermeket, hogy olvassa fel hangosan ezt az imádságot az otthoni gyertyagyújtás alkalmával. Valódi gyermek hiányában gyermeklelkű felnőtt is megteszi!)

Köszönjük a legszebb estét,
Jézus Krisztus születését.
Köszönjük, amit hozott,
Karácsonyi angyalod

Légy kísérője azoknak,
kik ilyenkor úton vannak.
Adj nekik is szép ünnepet,
kik dolgozni kénytelenek.

Bújjék hozzád, aki árva,
mint anyjához a kismadárka.
Védő szárnyad melegítse,
Szívét jó kedv felüdítse.

Boldog legyen felnőtt, gyerek
Szeressék egymást az emberek
Ha valaki mégis sírna,
Legyen, aki vigasztalja.

Mindenkinél gyújts világot,
Legalább egy gyertyalángot.
Gyertya lángja üzenet:
Jézus értünk született.

Decemberi alkalmak:

December 6-án Istentisztelet 9 órakor Káposztásmegyeren, 10 órakor Újpesten.

December 8-án 18 órakor Hölgykoszorú.

December 10-én 10 órakor Baba-mama kör.

December 13-án 10 órakor Istentisztelet Újpesten Igét hirdet: Solymár Gábor.

December 13-án 17 órakor Evangélikus műsor az Újpest Karácsonyi Vásárban

December 15-én 18 órakor Munkatársak, presbiterek évadzárója

December 19-én 17 órakor Karácsonyi Zeneest az Újpesti Evangélikus Énekkarral.

December 20-án 10 órakor Gyermekek karácsonya, Karácsonyi vásár.

December 24-én 16 órakor Szenteste liturgiája.

December 25-én 10 órakor Karácsonyi Istentisztelet.

December 26-án 10 órakor Karácsony 2. napja Istentisztelet.

December 27-én 10 órakor Istentisztelet.

December 31-én 17 órakor Óévi Istentisztelet.

Január 1-én 10 órakor Újévi Istentisztelet.

Kedves Testvéreink! Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte egyházfenntartói-járulék befizetését, a mellékelt csekkel szíveskedjék megtenni vagy gyülekezetünk számlaszámára adományukat átutalni!

Gyülekezetünk számlaszáma: 11704007-20183107-00000000

Köszönünk minden adományt és segítséget!